

direkte Krav paa den højtærede Konseilspræsident, og jeg har heller ingen Magt til at vriste Svaret ud af Munden paa ham. Men det forekommer mig rigtignok at være en Falliterklæring af den allerynkeligste Art, naar han ikke vover her i Tinget at sige sin Mening. For en Mening maa den højtærede Konseilspræsident dog have, siden han skal forelægge Kongen sin Mening om denne Sag, naar den kommer for i Statsraadet.

Konseilspræsidenten (Neergaard): Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem bruger saa stærke Udtryk, derfor kan han ikke tilsløre Forholdet, som det er. Det vilde være være en overmaade billig Kampmaade, hvis man i ethvert vigtigt politisk Spørgsmaal, som ikke var blevet modent til Afgørelse og ikke var forelagt paa rette Sted endnu, kunde sige til en Minister: Vær saa artig, vil du sige din Mening om det, det er du skyldig at gøre! Nej, jeg er aldeles ikke skyldig at sige min Mening paa andet Tidspunkt end det, hvor jeg finder det rigtigt at sige den, hvor Afgørelsen skal træffes. Det maa det ærede Medlem finde sig i i denne Sag som i alle andre. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem spørger mig. Hvis det ærede Medlem f. Eks vilde have spurgt mig om, efter hvilke Principper jeg mente, Forsvarsvæsenet skulde ordnes, forinden dette Spørgsmaal var blevet forhandlet i Ministeriet og Statsraadet, saa maatte jeg have givet det ærede Medlem ganske det samme Svar. Det er en Selvfølge. Man kan ikke paa den Maade provocere en Minister til i Utide at udtale Anskuelse om Ting, som skulle afgøres til bestemt Tid og Sted, hvor man har sit Ansvar og sin Pligt til at tale. Der skal der blive talt.

Harald Jensen: Ja, det var jo ret mistrøstende Udtalelser, der fremkom saavel fra den højtærede Konseilspræsident som fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal). Dog gik disse Udtalelser i den Retning, at hvis Lovforslaget ikke blev vedtaget i Aar, saa blev det ad Aare. Det ser altsaa ud til, at vi skulle glide videre i samme Nødstilstand, som vi ere i, for det viser sig jo nok, at dette Forslag er og bliver uigennemførligt, og saa bliver altsaa hele Sagen blot skudt ud. — Den højtærede Konseilspræsident var noget i Modstrid med sig selv, naar han mente i de to Maaneder, der ere tilbage af Rigsdagssamlingen, at kunne føre Forslaget igennem. Det stem-

mer ikke med hans Udtalelse før om, at det maaske kunde gennemføres ad Aare. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det er alligevel en Sag, der kræver Tid. Sidste Gang den var i Landstinget, gik den i Udvalg i Begyndelsen af November Maaned, og der beroede den i tre Maaneder. Da saa Betænkningen var afgiven, varede det 7 — siger og skriver syv — Uger, inden den kom til anden Behandling. Den højtærede Konseilspræsident vil altsaa indse, at det er en Sag, der kræver megen Tid.

Den højtærede Konseilspræsident udtalte, at han vilde blive ved dette Forslag, fordi det var enstemmigt vedtaget i Folketinget, og det var sjældent, at der var en saadan Enstemmighed. Ja, men det var under de Forudsætninger, der var den Gang. Der var, som det blev drøftet her i Tinget, sidste Gang denne Sag var for, den Gang en Mængde Forudsætninger for at føre denne Sag igennem netop da, og under Trykket af disse Forudsætninger var det, at samtlige Partier gik med. Men jeg tør trøstigt overlade til den højtærede Konseilspræsident nu at prøve paa det samme. Han vil neppe faa Enstemmighed, det tror jeg uden Risiko at kunne garantere for.

Jeg takker den højtærede Konseilspræsident for hans Udtalelse om, at vi ere løste fra det i sin Tid givne Løfte. Vi staa altsaa paa bar Bund. Men der var et Spørgsmaal, jeg vilde gøre den højtærede Konseilspræsident. Der er nu rettet saa mange Spørgsmaal til ham, at jeg haaber, han ogsaa vil besvare dette, det er ikke meget vanskeligt, det kan besvares med Ja eller Nej, og jeg skal ikke rette andre Spørgsmaal til ham. Jeg vil blot tillade mig at spørge, om den højtærede Konseilspræsident virkelig vil gennemføre Forsvarssagen med den nuværende Valgkredsordning? Jeg kunde ønske at vide, om han virkelig har det Mod, tør jeg sige, at gennemføre denne Sag med den nuværende Valgkredsordning, om han vil tage det Ansvar paa sig?

Brandes: Den højtærede Konseilspræsident brugte overfor mig det Udtryk, at jeg tilslørede Sagen. Jeg gad dog vide, hvem af os to der i dette Øjeblik er den, der tilslører, og den, der taler ganske aabent. Naturligvis har den højtærede Konseilspræsident Ret i, at med stærke Ord kommer man ingen Vegne. Hvis jeg har brugt stærke Ord, er det, fordi jeg blev saa overmaade forbavset over, at den